

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/145/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813204443
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:6813204443.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudcov JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu EOS KSI, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému X. G., nar. XX.X.XXXX, bytom trvalo X. XXX, t.č. Č. V., S. G., Z. XXXX, za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42176778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie 2.257,24 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 10C/495/2013-213 z 25.9.2017 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS priznáva náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) uznesením priznal žalovanému a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania prvej inštancie vo výške 40 % a nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že rozsudkom sp. zn. 10C/495/2013-133 z 26.6.2015 rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca pôvodne domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.257,24 €, kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 335,24 €, úroku z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 2.257,24 € od 6.2.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Počas konania zobral žalobu čiastočne späť tak, že oproti pôvodne žalovanej sume si uplatňoval istinu 1.197,00 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od splatnosti jednotlivých splátok do zaplatenia a náhradu trov konania. Rozsudkom súd žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi 684 € istiny spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 42,75 € od 21.7.2010 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.8.2010 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.9.2010 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.11.2010 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.12.2010 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.1.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.2.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.3.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.4.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.5.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.6.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.7.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.8.2011 do zaplatenia, zo sumy 42,75 € od 21.09.2011 do zaplatenia a zo sumy 42,75 € od 21.10.2011 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúce časti konanie zastavil a zamietol žalobu o zaplatenie sumy 513 € istiny s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne za obdobie od 21.7.2009 do 21.6.2010. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Na základe odvolania žalobcu a vtedajšieho vedľajšieho účastníka proti uvedenému rozsudku Krajský

súd v Košiciach rozsudkom 11Co/568/2015-190 z 11.1.2017 potvrdil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby a zrušil rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku Krajský súd v Košiciach skonštatoval, že bývalý vedľajší účastník po 1.7.2016 účinnosťou Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) stratil svoje postavenie a v tomto konaní nie je ani intervenientom, ani osobou zúčastnenou na konaní. Zároveň poukázal na článok 4 ods. 1 Základných princípov CSP, v zmysle ktorého nárok na náhradu trov konania bývalého vedľajšieho účastníka treba posudzovať podľa ustanovení § 255 a nasl. CSP a súdu prvej inštancie uložil posúdiť mieru úspechu a neúspechu strán ako aj zavinenie čiastočného zastavenia konania.

3. Súd prvej inštancie skonštatoval, že pôvodný nárok uplatňovaný žalobcom bol 2.257,24 €, pričom úspešný bol v sume 684 € istiny, nakoľko v časti zobral žalobu späť a v časti o zaplatenie 513 € mu bola žaloba zamietnutá. K späťvzatiu žaloby nedošlo pre správanie žalovaného, a preto žalobca procesne zaviniel zastavenie konania. V percentuálnom vyjadrení žalobca bol úspešný na cca 30 % (priznaný nárok z pôvodne žalovanej sumy) a žalovaný bol úspešný na cca 70 % (zamietnutá žaloba a zastavené konanie). Pomerný úspech žalovaného tak predstavuje 40 % pokiaľ ide o konanie na súde prvej inštancie. Preto v tejto časti v súlade s ustanovením § 255 ods. 2 v spojení s § 256 ods. 1 CSP priznal žalovanému a bývalému vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane nárok na náhradu trov konania vo výške 40 %. V odvolacom konaní bol žalovaný úspešný v celom rozsahu ohľadom sumy 513 €, preto súd priznal úspešnej strane a bývalému vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

4. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie a odvolaciu súdu navrhol, aby uznesenie zmenil tak, že združeniu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania neprizná. Podľa názoru odvolateľa združeniu nemožno priznať náhradu trov konania, nakoľko podľa ust. § 255 ods. 1 CSP náhradu trov konania možno priznať len strane, pričom podľa § 60 CSP stranami sú len žalobca a žalovaný. Týmto rozhodnutím súd protiústavne mení vôľu zákonodarcu, ktorý v ust. § 255 ods. 1 CSP nezameniteľne špecifikoval subjekty, ktorým súd môže priznať nárok na náhradu trov konania voči iným subjektom. Poukázal pritom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 796/2016-65 z 22.6.2017. Uviedol, že tento postup súdu, ktorým si „vytvoril“ ustanovenie, na základe ktorého priznal nárok na náhradu trov konania odlišnému subjektu než subjektu, voči ktorému to umožnil zákonodarca v príslušných ustanoveniach CSP, je v priamom rozpore s ústavným princípom trojdelenia moci, na základe ktorého právomoc meniť zákony prináleží moci zákonodarnej (nie moci súdnej). Zákonodarca v príslušných ustanoveniach CSP jednoznačne stanovil, že súd môže priznať nárok na náhradu trov konania len stranám sporu voči sebe, t.j. akýkoľvek iný subjekt (okrem strán sporu) nemá voči stranám sporu nárok na náhradu trov konania.

5. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhlo potvrdiť uznesenie ako vecne správne. Uviedlo, že právne postavenie občianskeho združenia vystupujúceho ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa podľa § 93 ods. 2 OSP v konaniach prebiehajúcich do 30.6.2016 s účinnosťou od 1.7.2016 posudzuje súd za použitia článku 4 ods. 1 CSP ako postavenie osobitného subjektu podľa § 95 ods. 1 CSP. Ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a inštitút osobitného subjektu podľa § 95 CSP je svojím obsahom a účelom najbližší inštitút vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP. V zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 OSP vystupovalo združenie ako vedľajší účastník v predmetnom konaní, z pozície ktorého vykonávalo jednotlivé procesné úkony až do účinnosti Civilného sporového poriadku. Všetky úkony združenia boli náležité, vecné a v súvislosti s ochranou práv ich podporovaného spotrebiteľa. Poukázalo na ust. § 470 ods. 2 CSP. Argumentáciu žalobcu považuje za formalistickú v snahe vyhnúť sa povinnosti znášať náhradu trov konania úspešného subjektu v konaní. Konštatovalo, že okrem gramatického znenia zákona sa právo dotvára aj tzv. „sudcovským výkladom“ v zmysle čl. 4 CSP. Na záver dodalo, že vďaka jeho pôsobeniu došlo k prevažnému úspechu žalovaného, a preto nepriznanie náhrady trov konania subjektu, ktoré svojou aktivitou zabezpečilo podporovanej strane prevažný úspech vo veci sa javí ako nespravodlivé a v rozpore s čl. 4 CSP.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu k odvolaniu naďalej trval na skutočnostiach uvedených v odvolaní. V súvislosti s ním poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3Co/683/2015 z 13.9.2016, uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23Co/755/2015, z ktorých citoval. Argumentoval, že z výkladu Ministerstva spravodlivosti SR jednoznačne vyplýva, že dňom nadobudnutia účinnosti

nových civilných kódexov vedľajšie účastníctvo zaniklo. Združenie teda stratilo postavenie účastníka konania s procesnými právami a povinnosťami a nie je možné, aby s ním súd naďalej konal.

7. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS reagovalo písomným vyjadrením, v ktorom zotrvalo na svojej argumentácii vo vyjadrení k odvolaniu a poukázalo na závery Najvyššieho súdu SR v uznesení sp. zn. 6Cdo/181/2015 zo dňa 22.11.2016.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadiska odvolaním uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, ktorým došlo k zrušeniu zák. č. 99/1963 Zb. v znení účinnom do 30.6.2016, Občiansky súdny poriadok (O.s.p.). V súlade s ust. § 470 ods. 1 CSP odvolací súd po účinnosti tohto zákona vo veci postupoval podľa nového procesného predpisu pri zachovaní právnych účinkov úkonov, ktoré v konaní nastali dovtedy, v zmysle ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP. Zachovanie právnych účinkov procesných úkonov a ich následkov na právne postavenie všetkých subjektov konania navzájom, predurčilo podľa úvahy odvolacieho súdu kontinuálne zachovanie účasti združenia v konaní aj po zmene procesnej úpravy; síce už nie s rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako dovtedy, keďže vedľajšie účastníctvo inštitucionálne zaniklo a združenie sa konania nezúčastnilo v novom procesnom postavení intervenienta alebo osobitného subjektu, keďže na to neboli splnené procesné podmienky, avšak bezozvyšku pri zachovaní všetkých práv a povinností vo vzťahu k trovám konania, vynaložených alebo vyvolaných združením ešte v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. To inak povedané znamená, že vo vzťahu k trovám konania účasť združenia v konaní pokračuje aj po účinnosti novej procesnej úpravy.

10. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 22. novembra 2016, sp. zn. 6Cdo/181/2015, v ktorom najvyšší súd ustálil, že „na procesných právach a povinnostiach subjektu vystupujúceho v konaní (spore) ako vedľajší účastník nič nezmenila zmena právnej úpravy spočívajúca v zrušení Občianskeho súdneho poriadku a v nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku od 1. júla 2016. Aj oznámenie určitého subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na žalujúcej alebo žalovanej strane, je totiž procesným úkonom, ktorého účinky - vznik vedľajšieho účastníctva - zostávajú v zmysle § 470 ods. 2 veta prvá CSP zachované. Civilný sporový poriadok explicitne neupravil zánik inštitútu vedľajšieho účastníka k 01.07.2017.“

11. Preto pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že vedľajší účastník nemá nárok na náhradu trov konania, pretože nie je stranou sporu a odporuje to ust. § 255 ods. 1 CSP, odvolací súd dáva do pozornosti, že nie je možné, aby združenie po zmene právnej úpravy jednoducho „vypadlo“ z ďalšieho konania, čo by odporovalo ústavným zásadám ochrany nadobudnutých práv, tak ako to odôvodnil vo svojich záveroch Najvyšší súd SR vo vyššie uvedenom uznesení.

12. Správne preto postupoval súd prvej inštancie, pokiaľ pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z toho, že žalovaný bol v konaní na súde prvej inštancie úspešný na 70 % a žalobca na 30 %, z čoho vyplýva pomerný úspech žalovaného 40 % ohľadom konania na súde prvej inštancie. Pokiaľ žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, rovnaký nárok vznikol aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, ktorý vystupoval v konaní za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku účinného do 31.6.2016v súlade s § 93 ods. 2 O.s.p. V odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 11Co/568/2015 bol v celom rozsahu úspešný žalovaný a teda aj združenie, ktoré vystupovalo na jeho strane, preto im súd správne priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho

konania v celom rozsahu úspešnému Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd nepriznal.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).